

mocht weigeren, waarop deze antwoordde dat inderdaad te doen en van het vonnis in beroep te zullen gaan. Daarop sprak hij den Vicaris „dure et injuriose” toe, evenals den aartsdiaken van Delfland en den mede-aanwezigen Delftschen pastoor Van Erckel, en verlangde een afschrift van het vonnis.

Dit luidde als volgt:

Petrus Dei et Apostolicae Sedis Gratia Archiepiscopus Sebastenus et per foederatum Belgium Vicarius Apostolicus Rev. Dn^o Adriano van Wijck presbytero Salutem in domino.

Quandoquidem insolentem illam provocatoriam epistolam quam datam 27 Augusti 1692 te Belgice typis evulgasse coram me fessus es, et quae veritati, charitati, prudentiae, decretis Sedis Apostolicae et Missionis nostrae tranquillitati plurimum adversatur, debite recovare adeoque scandala aliaque incommoda gravia, quae ex illa modo nata sunt, reparare, eaque quae ulterius nascitura merito timentur, avertere pertinaciter renues, te a verbi divini praedicatione omnique sacramentorum administratione suspendendum duximus sicutti vigore praesentium suspendimus quoad usque revocatoriam formulamq uam tibi humane et longanimiter proposuimus manu propria signaveris nobisque tradideris aut saltem nobis tradi curaveris. Actum in loco peregrinationis nostrae die 17 Nov. 1692.

Petrus Archiep. Seb.

Vic. Apost.

Kort daarop kwam de zaak Sluyter—Van Wijck te Rome in behandeling voor de Congregatie de propaganda fide. In de registers op de archivalia van dit lichaam ¹⁾ komt de volgende aantekening voor: „Proposizioni di poco sane dottrina insegnate nel Congresso introdotto in Rotterdam da Gherardo Sluigter in presenza del P. Ottavio d’Olanda, Gesuita, del P. Giacomo Boonen, Agostiniano ed Adriano van Wich, e da questo impugnate con una sua lettera, quale non volendo ritrattarla. Si sospende dal Vicario Apostolico et egli adduca le sue ragioni per l’invalidità della sospen-

1) Uitgegeven in het Archief voor de geschiedenis van het Bisdom Utrecht, XXVIII, 95.